

IN HET VIZIER

Het jaar 2005 is bijna ten einde. Niet alleen vliegt de tijd, er gebeurt ook nog eens heel veel. Geen wonder dat veel mensen gestrest leven en aan het eind van het jaar snakken naar wat rust en bezinning.

Dit nummer van Vizier illustreert dat ook in het provinciale politieke leven de tijd niet heeft stilgestaan. Er is veel vergaderd, besproken, weersproken, geamendeerd, verworpen en uitgevoerd. Van de belangrijkste zaken –zaken die de burger raken!– treft u de laatste stand van zaken aan. Of het nu gaat om de laatstgehouden begrotingsvergadering, de toekomst van de regio Rotterdam, vriendschapsbanden met buitenlandse regio's of de jeugdzorg, de fractie van SGP/ChristenUnie in de Staten van Zuid-Holland praat, denkt en beslist er over mee. Vergeet echter niet dat ook Statenleden niet goed kunnen functioneren zonder een betrokken –en biddende– achterban. De Kerstdagen en de jaarwisseling liggen voor ons. We herdenken de geboorte van Christus en bereiden ons voor op –al weer– een nieuw jaar. Bij leven en welzijn, want we zijn mensen van de dag. In dat besef wenst de redactie u, mede namens de fractie en de medewerkers, gezegende Kerstdagen en een voorspoedig nieuwjaar toe.

Rudy Ligtenberg

BEGROTINGS- BEHANDELING 2006

We hebben het weer achter de rug, de begrotingsbehandeling. In een marathonzitting van meer dan acht uur hebben we de begroting 2006 met wat aanverwante artikelen voor de provincie Zuid-Holland behandeld. Enkele jaren geleden is afgesproken dat er geen algemene beschouwingen meer worden gehouden. Die hebben plaats in het voorjaar, tijdens de behandeling van de Voorjaarsnota en het Meerjarenperspectief. Maar wat dan, waar moet je het dan over hebben?

Wij hebben er als fractie de dingen uitgepikt die er op dit moment uit springen. Zaken met name die aandacht vragen omdat het niet gaat zoals wij dat wel zouden willen. Dat waren onder meer de ontwikkelingen op het gebied van groen, wegen en openbaar vervoer en de bestuurlijke aanpak. Ook hebben we natuurlijk de financiële situatie van dit moment in de schijnwerpers gezet, want die is minder rooskleurig dan in de voorafgaande jaren.

We zijn kritisch geweest dit keer. Dat werd vooral ook ingegeven door het feit dat 2006 het laatste volle jaar is van de Statenperiode. Immers, in het begin van 2007 hebben er weer verkiezingen plaats. Als er dus geogst moet worden, moet dat het komende jaar gebeuren. Op punten kan dat ook en heeft het college goed haar best gedaan. Op andere punten, met name die wij hebben aangesneden, is het allemaal wel iets minder, tot soms ronduit zorgelijk. In meerjarenperspectief geeft de provinciale begroting weinig ruimte. Dat terwijl, zoals Gedeputeerde Staten zelf in de aanbiedingsbrief

Joop Evertse

schrijven, er nog veel op ons afkomt en lang nog niet alles financieel is afgedekt. Ondanks herhaaldelijk vragen kan men die wat sombere woorden niet nader onderbouwen, maar onze zorgen ook niet echt wegnemen. Dat mag natuurlijk niet, er mag geen financiële waas over de toekomst blijven hangen. Toch is dat nu enigszins het geval.

VORMGEVING

Veel gespreksstof leverde de vormgeving van de begroting op. Die mist op veel punten nog aan concretisering en afrekenbaarheid. Voor de kenners, de provinciale begroting wordt nog te weinig SMART gevonden. Er wordt wel wat aan gedaan, maar het gaat allemaal wat met de boemeltrein. Uiteindelijk leverde het niet veel meer op dan dat GroenLinks tegen de gehele begroting stemde. Iets dat je in mijn ogen wel voor het allerlaatste moet houden. Immers je stelt je dan buiten de discussie en zo'n houding is eigenlijk alleen acceptabel als de begroting zo slecht in elkaar steekt dat je er absoluut geen verantwoording voor kunt dragen.

Bij het onderdeel "bestuur" hebben we nog maar weer eens de vinger gelegd bij ons uitgangspunt dat gemeentelijke herindelingen, hoge uitzonderingen daargelaten, alleen van onderop dienen te komen. Een visie die na enkele jaren vrijwel statenbreed wordt gedeeld. Maar soms, zo zou je uit de begroting kunnen opmaken, willen Gedeputeerde Staten daar nog niet echt aan.

Afsluitend mochten wij getuigen van de afhankelijkheid van onze God bij alles wat we bedenken en doen en de bestuurders en ambtenaren Zijn zegen toewensen.

Joop Evertse

ZORGEN OM DE JEUGDZORG

HOOFDLIJN VAN DE WET

Op 1 januari 2005 is de Wet op de jeugdzorg in werking getreden. De bedoeling van de wet is om meer samenhang in de jeugdzorg te bewerkstelligen en de gerichtheid op de cliënt te vergroten. De provincie heeft de verantwoordelijkheid gekregen voor de jeugdzorg, zorg bestemd voor jeugdigen tot 18 jaar met ernstige opvoedings- en opgroei-problemen, waarvoor de ondersteuning van de algemene voorzieningen niet toereikend is. De zorg kan tevens betrekking hebben op ouders of opvoeders. De centrale toegang tot de jeugdzorg komt tot stand door middel van het Bureau Jeugdzorg.

Een belangrijk hoofdpunt van de wet is het recht op zorg. Nadat een indicatie is vastgesteld, moet de provincie er voor zorgdragen dat de aanspraak op zorg tot gelding kan worden gebracht. De zorginstellingen moeten vervolgens de aanspraak vormgeven door een passend hulpverleningsprogramma te bieden.

De nieuwe wet heeft niet alleen betrekking op de jeugdhulpverlening en de geestelijke gezondheidszorg voor jongeren, maar ook op de justitiële jeugdbescherming en –reclassering. Ten slotte noem ik de

betekenis van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK). Een laatste belangrijk onderdeel van de wet bepaalt dat in overleg tussen gemeenten en de provincie het lokale jeugdbeleid wordt afgestemd met de jeugdzorg. Het Bureau Jeugdzorg krijgt de taak de lokale jeugdvoorzieningen te versterken door het geven van adviezen en het bijdragen aan deskundigheidsbevordering. Van belang zijn dus de contacten met de algemene jeugdvoorzieningen, waaronder in elk geval het onderwijs. Het doel hiervan is dat vroegtijdig bepaalde problemen bij jeugdigen kunnen worden gesignaleerd.

PROVINCIAAL BELEID

Omdat de provincie dus de verantwoordelijkheid draagt voor de jeugdzorg moet er periodiek een provinciaal beleidskader worden vastgesteld. In Zuid-Holland hebben Provinciale Staten in november 2004 het Beleidskader Jeugd 2005-2008 "Ruimte voor jongeren" vastgesteld. Daarin staan vier doelen centraal: het versterken van algemeen en preventief jeugdbeleid, het realiseren van een integrale toegang tot de jeugdzorg, het realiseren van recht op jeugdzorg door een aanbod op maat en het bevorderen van meer betrokkenheid en medezeggenschap van jongeren. Onze fractie heeft dit beleidskader ondersteund. Dat geldt evenzeer voor de jaarlijkse uitvoeringsprogramma's die van het beleidskader zijn afgeleid.

Terzijde merk ik op dat de overgang van de verantwoordelijkheid naar de provincies ook betekent dat de financiële middelen zijn veruimd. Voor 2006 geeft de provincie Zuid-Holland bijna 105 miljoen euro uit. Hiervan komt ruim 96 miljoen euro direct van het Rijk. Het spreekt voor zich dat verreweg het meeste geld wordt uitgegeven aan de bekostiging van de instellingen voor jeugdzorg.

DWEILEN MET OPEN KRAAN

Uit het bovenstaande zou kunnen worden afgeleid dat het organisatorisch en financieel wel redelijk voor elkaar is. Ondanks alle inspanningen hebben en houden we zorgen. Uit de statistieken blijkt dat de vraag naar zorg nog steeds toeneemt. Dit kan enerzijds te maken hebben met de grotere bekendheid van het Bureau Jeugdzorg, maar ook met de omvang van de problematiek. Daarom hebben we bij de behandeling van de begroting 2006 onze bezorgdheid uitgesproken dat het met de jeugdzorg lijkt op dweilen met de kraan open. Joop Evertse vroeg aandacht voor opvoedingsondersteuning als onderdeel van de preventieve activiteiten.

Via de statencommissie Samenleving zullen we voortdurend de ontwikkelingen in de gaten houden. De gedeputeerde heeft toegezegd periodiek de commissie in te lichten over de stand van zaken rond de wachtlijsten en de verbeterprojecten.

Drs. Servaas Stoop

BURGEMEESTERS IN SOORTEN

Burgemeesters heb je in soorten en maten en één daarvan is de zogenaamde waarnemend burgemeester. Deze man of vrouw wordt niet, zoals de Grondwet voor de normale burgemeester voorschrijft, door de Kroon benoemd. Die bevoegdheid berust namelijk bij de Commissaris van de Koningin (afgekort de CdK). Dergelijke benoemingen hebben soms plaats bij vacatures totdat er weer een kroonbenoemde burgemeester is, bij ziekte, als er iets aan de knikker is en de burgemeester beter even een time out kan nemen en dergelijke. Eén van die "dergelijke" is ook de situatie waarin er een procedure loopt om te komen tot een gemeentelijke herindeling. Als dan de "echte" burgemeester vertrekt, wordt er vaak een waarnemer benoemd. Allemaal logisch en begrijpelijk.

Nu wil het geval dat er op dit moment erg veel waarnemend burgemeesters in Zuid-Holland zijn. Meer dan twintig op de 87 gemeenten.

Herhaaldelijk was de CdK er al op aangesproken dat dit toch wel een beetje de spuigaten uitliep. Voor de goede orde, niet omdat waarnemend burgemeesters het minder zouden doen. Nee, want vaak zijn het oude rotten in het vak, die het klappen van de zweep kennen. Maar regel is regel, een gemeente hoort gewoon een door de Kroon benoemde burgemeester te hebben.

De Partij van de Arbeid besloot daarover maar eens een interpellatie aan te vragen. Dat had nog heel wat formele voeten in de aarde, maar laat ik u daarmee niet vermoeien.

MISBRUIK?

Eigenlijk was de achterliggende gedachte dat onze Commissaris van de Koningin, de heer Jan Franssen, zijn recht om waarnemend burgemeester te benoemen, gebruikt, zoal niet misbruikt om aanzetten te geven voor gemeentelijke herindelingen. Gemeentelijke herindelingen waarover Provinciale Staten nu juist in grote meerderheid hebben uitgesproken dat ze daar alleen voor willen gaan als de gemeenten zelf de initiatieven nemen. De Commissaris daarentegen steekt ook niet onder stoelen en banken dat hij een voorstander is van grotere gemeentelijke eenheden. Dat mag natuurlijk, maar zijn benoemingsrecht daarvoor gebruiken zou, als het zo zou zijn, inderdaad niet in de haak zijn.

In de statenvergadering van oktober was het zo ver. De meeste fracties, vooral de PvdA en de VVD, begonnen met flink van de toren te blazen. Zeer hoog zelfs. Ik had ervoor gezorgd helemaal als laatste spreker te zijn genoteerd en onze fractie kon zodoende het heideveld en het zich daarop ontvouwende spektakel goed overzien.

Toen wij uiteindelijk aan de beurt kwamen, hebben we eerst maar eens een rekensommetje gemaakt om vast te stellen dat men niet moest overdrijven. Onder de 23 waarnemend burgemeester is er namelijk een groot aantal dat om heel goede redenen is benoemd (u weet wel: vacatures, ziekte enz.). Redenen die helemaal los staan van een eventuele herindeling. Uiteindelijk ging het om een stuk of zes gevallen waarbij je vraagtekens zou kunnen zetten. Daarna hebben wij een aantal voorzichtige vragen gesteld en enkele opmerkingen gemaakt, waaruit de CdK duidelijk kon opmaken dat wij vinden dat hij zich soms aan de rand bevindt van wat nog door de beugel kan en zich op dit punt dient te herbezinnen.

BELOFTE

Toen kwam de heer Fransen aan het woord. In een rap tempo weerlegde hij de meeste beschuldigingen en wist met zijn bekende behendigheid de zo kritische sprekers redelijk snel in de hoek te zetten. In tweede termijn dropen ze bijna allemaal met de staart tussen de benen af. Vastgesteld moest worden dat eigenlijk alleen de opmerkingen van de fractie van SGP/ChristenUnie overeind waren gebleven. Opmerkingen die genuanceerd waren, maar toch niets aan duidelijkheid misten. Te weten: er mag geen benoeming van waarnemend burgemeesters plaatshebben om een herindeling uit te lokken. Zowel Gedeputeerde Staten als de CdK hebben dat met de hand op het hart beloofd en de eerste resultaten zijn zichtbaar.

Een voorbeeld dat je ook in de politiek je bord niet voller moet laden dan dat je maag groot is, maar ervoor moet zorgen dat je de goede gerechten er uitpikt.

Joop Evertse

HOLLAND MAAND EN EEN JARIGE MAJESTEIT

Op 1 november 2005 werd in de Augustijnenkerk te Dordrecht de Holland Maand begonnen met een gezamenlijke Statenzitting van Noord- en Zuid-Holland. In deze maand vierden beide provincies gezamenlijk het 25-jarig ambtsjubileum van de Koningin met allerlei

activiteiten. De Augustijnenkerk werd gekozen, omdat deze grensde aan het Hof te Dordrecht. In het Hof werd in 1572 de eerste vrije Statenvergadering van Holland gehouden. Toen werd Willem van Oranje als leider door de Staten van Holland erkend en werden gel-den gevoteerd om de oorlog tegen Spanje te bekostigen.

Er waren drie gastsprekers in de Augustijnenkerk. Prof. dr. A. Th. van Deursen liet ons meelopen met Statenlid Sijbrant Schot, afgevaardigde van Purmerend in 1628, op zijn (lange) reis naar Den Haag en terwijl hij lange vergaderingen (die al om 7 uur in de ochtend begonnen) bijwoonde, waaraan 19 delegaties (de ridderschap en de 18 stemhebbende steden) deelnamen. Per agendapunt gaven de delegaties in vaste volgorde hun opinies weer (zonder interrupties en er was geen spreektijdbeperking). Vaak waren standpunten van te voren onderling afgestemd. De Raadpensionaris van Holland trok dan gemakkelijker de door hem beoogde conclusie.

Volgens Prof. Van Deursen functioneerde het dubbele bestuur van de Oranjes en de Staten in de beginjaren van de oorlog goed. Later werden de Staten een oligarchie (machtsblokken van familieleden vertakt in alle steden van Holland), waardoor meer kon worden gemanipuleerd.

Mr. H. D. Tjeenk Willink (vice-president Raad van State) keek naar de actuele positie van de provincie als middenbestuur. Overigens zonder in te gaan op de rol van de Koningin in ons staatsbestel. Mr. Tjeenk Willink was van mening dat de provincie haar rol als middenbestuur moet opgeven. Ook moet niet worden gestreefd naar schaalvergroting, met uitzondering van de beide Hollanden "die bij elkaar horen" (dat vonden Thorbecke en Groen van Prinsterer ook!) Wat de provincies moeten doen is op ruimtelijk gebied coördineren, schikken en plooiën, het met veel doorzettingsvermogen samenbrengen van verschillende belangen onder eenzelfde noemer. Niet streven naar meer doorzettingsmacht. Zo heeft het nooit gewerkt.

De heer A. Aboutaleb (wethouder Amsterdam) was gevraagd om een toekomstbeeld te schetsen. De problematiek van allochtonen/autochtonen is niet nieuw. Ook in de 17e eeuw waren er veel vreemdelingen in ons land. Belangrijk is dat immigranten zoveel mogelijk bij de stad worden betrokken. Zij moeten en kunnen in de toekomst een belangrijke bijdrage leveren aan onze gezamenlijke welvaart. Hij stak de loftrumpet over de Koningin, die na de moord op Theo van Gogh direct naar Amsterdam kwam. Dat werkte samenbindend.

Kees Freeke

ROTTERDAMSE REGIO ZOEKT EVENWICHT TUSSEN GROEI EN LEEF- BAARHEID

RR 2020

De regio Rotterdam is een van de dichtstbevolkte gebieden van Europa en er moet naar een evenwicht worden gezocht tussen de toenemende verstedelijking en het leefbaar houden van de omgeving van ruim een miljoen mensen.

In de oktobervergadering van de Provinciale Staten was het zover. RR 2020 stond op de agenda. Of wel: de Integrale herziening Streekplan Rijnmond. RR2020 staat voor Ruimtelijk Plan Rotterdam 2020, een plan waarin allerlei zaken voor deze regio worden geregeld en vastgelegd.

Aan de behandeling was wel het een en ander voorafgegaan. Was het voorheen zo dat de provincie een streekplan opstelde en de stadsregio een regionaal structuurplan (waarbij men nog al eens met de rug naar elkaar toe stond), dit keer was het zo dat beide instanties vanaf het begin samen optrokken.

In een streekplan, waaraan bestemmingsplannen worden getoetst, legt de provincie het ruimtelijke beleid voor (een deel van) haar grondgebied vast.

Een regionaal structuurplan is verplicht voor de Kaderwetgebieden (zoals de stadsregio Rotterdam er een is).

In september 2002 al hebben de provincie en de stadsregio de samenwerkingsovereenkomst

"Regionaal Ruimtelijk Plan Regio Rotterdam" ondertekend. Voor het eerst gingen provincie en stadsregio gezamenlijk werken aan een strategisch ruimtelijk ontwikkelingsplan.

Als lid van de subcommissie Rijnmond heb ik dat proces mogen meemaken. Eerst kwam er een voorbereidende nota "Koers en Inzet" en in april 2004 verscheen het voorontwerp. Daarin stonden de hoofdlijnen van de ontwikkelingsvisie. Het was dus streekplan en structuurplan tegelijk, waarbij voor beide plannen tegelijk de procedure doorlopen is, die volgens de Wet Ruimtelijke Ordening (WRO) vereist is. Een praktische manier van werken dus.

VARIATIE, KWALITEIT, TEMPO

Omdat het geheel een ingewikkelde materie is, heeft de subcommissie Rijnmond gedegen advies gevraagd aan mevr. prof. H. E. (Riek) Bakker, een gerenommeerd deskundige die het ontwerp voor het Ruimtelijk Plan regio Rotterdam van commentaar voorzag.

Zij had, evenals Provinciale Staten, waardering voor het proces van drie jaar intensieve samenwerking en voor het integrale en samenhangende karakter van het RR 2020.

Sleutelwoorden in het ontwerp waren:

Variatie: Er is een bredere economische basis nodig en een veelzijdiger aanbod van woningen.

Kwaliteit: De groei stelt hogere eisen aan de infrastructuur maar ook aan landschap en milieu.

Tempo: De hoge maatschappelijke dynamiek vraagt daarom.

De grote vraag was en is: Hoe kunnen we de vraag naar betere infrastructuur, naar bedrijventerreinen maar ook naar het broodnodige groen voor onder meer recreatie op een goede, integrale manier de komende jaren opvangen en inpassen.

Er kwam een uitgebreide inspraakprocedure voor overheden (zoals gemeenten), (maatschappelijke) organisaties en individuele burgers. Als commissie hebben we een aantal inspraakavonden bezocht waarop mensen hun bezwaren konden kenbaar maken.

Je ziet dan vaak een spanningsveld optreden. Burgers voelen zich door de plannen soms individueel benadeeld, terwijl het niet altijd te voorkomen is dat het algemeen belang voor het individueel belang

gaat (hoe pijnlijk dat soms ook is voor de betrokkene). Toch heeft de inspraak geleid tot voorstellen voor wijziging van de oorspronkelijke tekst. Het is dus niet waar dat "ze" (de politiek) altijd maar z'n gang gaan zonder te luisteren.

Ik heb het werk in de commissie als zinvol ervaren. Het was geen partijpolitiek gebeuren, maar met elkaar hebben we geprobeerd het beste voor de regio te zoeken. Gezamenlijk werd een aantal moties en amendementen opgesteld en tijdens de Statenvergadering werden 7 amendementen en 8 moties dan ook unaniem aangenomen. Voor het zogenoemde "landelijk wonen" –duur wonen in het groen– werden de in het plan genoemde aantallen geschrapt. Niet de aantallen te bouwen woningen mochten leidend, zijn maar de kwaliteit van de plannen.

LOCATIES GESCHRAPT

Een aantal groene locaties die eerder waren aangewezen als gebied waarin kon worden gebouwd in het kader van dat landelijke wonen, werden geschrapt. Het betrof de locatie Broekpolder bij Vlaardingen, de locatie Westvoorne (de binnenduintrand) en de locatie Vlinderstrik. Met betrekking tot het probleem van de verspreide glastuinbouw (die de provincie al jaren probeert te concentreren) werd tot een aanscherping van de tekst gekomen die, naar we hopen, het oplossen van het probleem ten goede komt.

Gewerkt moet ook worden aan een goede inpassing van de A13/A16 en aan een uitwerking van de plannen voor Oranjetunnel en/of verlengde Blankenburgtunnel (maar dan wel onder het zogeheten "Likkebaertgebied" door). Verder zal onderzoek moeten worden gedaan naar de mogelijkheid van een lightrailverbinding van Maassluis/Hoek van Holland via het Westland naar den Haag en omstreken.

KLEIN SCHIPHOL

De positie van Rotterdam Airport is een verhaal apart. In het plan RR 2020 stonden volgens ons te weinig waarborgen om de uitbreidingsmogelijkheden van de luchthaven in te perken. Wij zijn namelijk niet gecharmeerd van een "klein Schiphol" in deze dichtbevolkte regio.

Bekend is evenwel dat de directie van Rotterdam Airport steeds verder wil uitbreiden. De grote fracties in de Staten hadden in de commissie een motie voorbereid om bebouwing te verbieden in een ruimere zone rond de luchthaven dan nu het geval is. Daar kon onze fractie niet in meegaan. Het idee klónk wel leuk – het welzijn van burgers leek er door bevorderd te worden.

Tijdens de Statenvergadering heb ik de andere kant van de medaille belicht. Wanneer er in een ruimere zone om Rotterdam Airport geen woningen meer gebouwd zouden mogen worden, komt dat precies in de kraam van de directie van Rotterdam Airport van pas. Er zou dan in de toekomst in die nieuwe zone geen beletsel meer zijn om de geluidscontour die voor de luchthaven geldt uit te breiden –er zijn immers toch geen woningen die er last van hebben!– en zou Rotterdam Airport juist meer bewegingsvrijheid kunnen krijgen. "Als dat (het aannemen van de motie) gebeurt, kan de vliegveldleiding de champagnefles wel opentrekken en drinken op de partijen die de motie indienden", citeerde een dagblad ondergetekende.

En jawel, de partijen dachten nog eens na en trokken de motie in. Dat zijn leuke momenten voor een Statenlid. Unaniem kon vervolgens RR 2020 worden vastgesteld.

Ik heb geprobeerd in kort bestek een zeer uitgebreide materie (het dossier is zo'n kleine 20 centimeter dik) zo eenvoudig mogelijk weer te geven. Wanneer het deze keer toch enigszins droog overkwam, vergeef mij dat.

Andries van Dijk.

BANDEN MET ROEMENIË

Sinds 1992 heeft Zuid-Holland een samenwerkingsrelatie met de Hongaarse provincie Borsod-Abaúj-Zemplén (BAZ), hoofdstad Miskolc. Thema's daarbij waren bestuurlijke organisatie, zorg (jeugdhulpverlening), water en economie (toerisme). Later werd ook samen gewerkt met de regio Usti, Tsjechië in de zwarte driehoek van Noord-Bohemen. Daarbij stonden milieuprojecten centraal.

In 2004 werd de strategische beleidsnota "Europa en Internationale aangelegenheden" door Gedeputeerde Staten (GS) uitgebracht.

Daarin werd voorgesteld om de relatie met BAZ en Usti te beëindigen nu Hongarije en Tsjechië zijn toegetreden tot de Europese Unie.

Anderzijds werd de relatie met de Chinese provincie Hebei gecontinueerd. Onze fractie had het liever omgedraaid, maar dit bleek niet haalbaar. Daarop diende onze fractie bij de bespreking van de nota in de Provinciale Statenvergadering (PS) van maart 2005 een amendement in om te streven naar een partnerschap in een land dat binnenkort deel hoopt uit te maken van de EU (in casu Roemenië en Bulgarije). Hiervoor bleek een meerderheid in PS, ondanks bezwaren van GS. In dit amendement werd geen regio met name genoemd.

Onze fractie wees wel op de Roemeense provincie Harghita, waarmee onze Hongaarse partner BAZ al een samenwerkingsrelatie heeft. Harghita ligt in Zuid-Oost Transylvaanië (voormalig Hongaars gebied) en heeft een bevolking die voor 85% uit etnisch Hongaren bestaat.

Wat betreft het samenwerkingsthema dachten wij in eerste instantie aan jeugdhulpverlening. Op dat gebied had Zuid-Holland al goed samengewerkt met Hongarije en de problematiek in Roemenië zou deels overeenkomen met de Hongaarse situatie. Maar er zijn meer thema's denkbaar. Bijvoorbeeld water. Harghita werd namelijk in de zomer 2005 getroffen door grote wateroverlast als gevolg van extreme regen, waarbij doden zijn gevallen en veel schade is geleden.

Expertise vanuit Zuid-Holland kan wellicht hierbij worden ingezet. Maar ook andere zorggerelateerde thema's zijn een optie. Leden van de Roemenië-werkgroep van de Protestantse gemeente Zoetermeer-Noord hadden uit de pers vernomen, dat Zuid-Holland overwoog om

een samenwerking met Harghita aan te gaan. Een delegatie toog naar een vergadering van de statencommissie Bestuur en Middelen en gaf een toelichting op de realisatie van een bejaardencentrum in Harghita, dat door hen met allerlei acties en met subsidie van het Rijk was bekostigd. De provincie zou kunnen stimuleren dat er meer van dit soort voorzieningen in Harghita worden gerealiseerd. Bij de behandeling van de begroting 2006 in de PS vergadering van november 2005 bleek dat GS nog geen partner had geselecteerd, evenmin als thema's. Er was ook geen kostenplaatje. Echter, GS zegde toe om uiterlijk in het eerste kwartaal 2006 met een voorstel te komen.

Kees Freeke

MOLENS

U hebt vast wel eens gemerkt dat ik er van houd in en beetje columnachtige sfeer te schrijven. Zo ook in het vorige nummer van Vizier over onze strijd voor, tegen en met windmolens. Uit een enkele reactie bleek, dat men toch ook wel graag het standpunt van de SGP/ChristenUnie zou weten over de initiatieven met betrekking tot de nieuwe windmolens voor stroomopwekking. Dat lijkt me inderdaad een goed idee. Onze fractie heeft tot op heden steeds voluit steun gegeven aan de provinciale initiatieven om te komen tot plaatsing van windmolens. Dit met als doel op niet al te lange termijn 250 megawatt te kunnen leveren. Dat natuurlijk wel met verstand. Zoek de plaatsen op waar de meeste wind staat, dat is veelal langs de kust en de riviermonden en ontzie zo mogelijk de erg kwetsbare landschappen. Dat betekent niet dat wij niet voortdurend de ontwikkelingen volgen en de discussie mee willen voeren. Naar onze mening is de opwekking van alternatieve energie absoluut noodzakelijk, maar uiteindelijk zullen alleen de initiatieven die op termijn economisch exploitabel zijn, dus zonder overheidssubsidie, overleven. Dat betekent de ontwikkelingen goed volgen en initiatieven kansen geven. Met het oog daarop menen wij dan ook dat de plaatsing van windmolens in Zuid-Holland, overeenkomstig de politieke afspraken die zijn gemaakt, voortgang moet vinden. Overigens is het helaas wel juist, zoals ik in het vorige nummer schreef, dat men in sommige andere provincies aarzelt en zelfs gemaakte afspraken niet nakomt.

Joop Evertse

DE "NOTA RUIMTE" EN ZUID-HOLLAND

De regering heeft in april 2005 de "Nota Ruimte" vastgesteld, welke in juni in de Tweede Kamer is behandeld. Wat is de "Nota Ruimte" en waartoe dient deze?

Het ruimtelijke rijksbeleid is zoveel mogelijk in deze strategische nota op hoofdlijnen ondergebracht.

Tot en met 2002, toen vanwege de val van het tweede kabinet-Kok de behandeling van de "Vijfde Nota over de Ruimtelijk Ontwikkeling" is afgebroken, was er een sterk centrale, landelijke sturing van de ruimtelijke ordening in Nederland.

De "Nota Ruimte" gaat echter uit van het motto "decentraal wat decentraal kan, centraal wat centraal moet". Het is een aanpak die beter past in de politieke en bestuurlijke visie van SGP/ChristenUnie. De "Nota Ruimte" is dan ook een strategische nota op hoofdlijnen waarin een duidelijk onderscheid is gemaakt tussen rijksverantwoordelijkheden en die van anderen. Hiermee keert het Rijk terug naar de eigenlijke uitgangspunten van het ruimtelijke rijksbeleid en verschuift het accent van "ordening" naar "ontwikkeling". De nota maakt ook duidelijk welke beleidsruimte aan anderen wordt gegeven. Daarbij is het belangrijk dat iedere overheidslaag in staat wordt gesteld de eigen verantwoordelijkheid waar te maken.

De planhorizon van de nota is het jaar 2030, waarbij de periode 2020-2030 geldt als doorkijk naar de lange termijn. Het Rijk richt zich met haar ruimtelijke beleid meer specifiek op de versterking van de internationale concurrentiepositie (de economie) en de bevordering van de ontwikkeling van krachtige steden en een vitaal platteland. Voor de provincie Zuid-Holland zijn hierbij te noemen (als het gaat over de economie): de Rotterdamse haven, glastuinbouw, boom- en sierteelt. Als het over de verstedelijking gaat: de Randstad Holland en met betrekking tot de nationale landschappen: voornamelijk het Groene Hart.

In Zuid-Holland kan met herstructurering, revitalisering en transformatie van bestaande verouderde stedelijke gebieden een belangrijk deel van de ruimtevrage naar wonen en werken in de periode 2010-2030 worden opgelost. Er wordt naar gestreefd om een belangrijke hoeveelheid woningen toe te voegen aan het bestaande bebouwde gebied van de diverse steden, gekoppeld aan bestaande infrastructuur zoals spoor en weg. Twee nieuwe woningbouwlocaties zijn het terrein van het te sluiten Vliegkamp Valkenburg en de "Driehoek Rotterdam-Zoetermeer-Gouda (RZG/Zuidplaspolder)".

ZUIDPLASPOLDER

De mogelijkheid van verstedelijking in de Zuidplaspolder wordt binnen het grote geheel van opgaven in die genoemde driehoek nader uitgewerkt. De provincie Zuid-Holland heeft deze opdracht gekregen. Dit in samenwerking met het gebied. Er is een stuurgroep samengesteld die onder leiding staat van de provincie en die samen-

werkt met de gemeenten, regionale samenwerkingsverbanden, hoogheemraadschap, WLTO, Kamers van Koophandel en ministeries. De grens van het Groene Hart wordt aangepast om bij de Zuidplaspolder verstedelijking mogelijk te maken. Specifieke voorwaarden die het Rijk stelt aan de integrale ontwikkeling van de Zuidplaspolder zijn: evenwicht tussen woningbouw en bedrijvigheid, optimale afstemming van de verstedelijking op de water-, bodem- en groenopgave van het gebied en behoud van voldoende mogelijkheden voor de ontwikkeling van het landbouwontwikkelingsgebied voor de glastuinbouw.

In december 2004 is in Provinciale Staten de Interregionale Structuurvisie (ISV) RZG/Zuidplas vastgesteld. Hierin is een aantal opdrachten geformuleerd zoals: woningaantal tussen 15.000 en 30.000; oppervlakte bedrijventerreinen tussen de 150 en 350 hectare; glastuinbouw: 200 hectare. Eén van de ruimtelijke uitgangspunten is het streven om de openheid van het gebied en de natuur een plaats te geven en de woningbouwopgave zoveel mogelijk te laten aansluiten bij de bestaand kernen.

De stuurgroep heeft de interregionale structuurvisie uitgewerkt in een interregionaal structuurplan (ISP). Dat is in de gemeenteraden behandeld en zal komende maand in Provinciale Staten worden behandeld. In de afgelopen periode hebben de gemeenteraadsfracties van SGP en ChristenUnie meerdere keren hierover vergaderd, waarbij de statenfractie ook was uitgenodigd.

Wanneer Provinciale Staten het ISP behandelt, zal moeten worden beoordeeld in hoeverre binnen de in het ISV gestelde kader is gebleven. Onze fractie zal de opmerkingen van de gemeenten daarbij meewegen.

Henk van Dieren

AMBTSGEBED IV (EN SLOT)

In Vizier 2005-3 werd de herinvoering van het ambtsgebied bij vergaderingen van de Staten van Zuid-Holland in 1923 beschreven. In 1962 werd bij de vaststelling van het nieuwe Reglement van Orde in het kader van de nieuwe Provinciewet door de heer Jager (PvdA) een poging gewaagd om het ambtsgebied weer af te schaffen. De confessionele partijen hadden in Zuid-Holland toen geen meerderheid. Hij betoogde dat het handhaven van het gebied voor veel Statenleden "een zaak van onwaarachtigheid" zou zijn. Immers, gebied veronderstelt geloof. Hij verwees daarbij naar Zondag 45 van de Heidelbergse Catechismus.

De heer Wilschut (ARP) wees op de christelijke grondslagen van ons volksleven. Hij benadrukte dat de opstellers van de Heidelbergse Catechismus niet hadden bedoeld om de noodzaak van gebied te beperken tot christenen. Als je de redenering van de heer Jager zou doortrekken, zou je ook nooit meer collectief het zesde couplet van het Wilhelmus kunnen zingen, want dat couplet ("Mijn schild ende betrouwen zijt Gij o God mijn Heer") is een gezongen gebed.

De heer Van Praag (CPN), wees er op dat in de Staten-Generaal en in Zuid-Holland vóór 1923 ook geen ambtsgebied werd uitgesproken, terwijl Nederland toen wel een christelijke natie was.

De heer Wilkens (VVD) wilde godsdienst en politiek scheiden. Hij wees er op dat de bewoordingen van het gebed zo algemeen zijn gesteld, dat protestant, katholiek en jood daarmee akkoord kunnen gaan. Bovendien is het godsbegrip zo ruim op te vatten, dat zelfs niet-gelovigen zich erin kunnen vinden. Daarom wilde hij het afschaffen niet steunen.

De afgevaardigden van SGP (Vlasblom) en CHU (Okkens) pleitten (uiteraard) voor behoud. Dat deed ook de heer De Vos (KVP), die dit motiveerde als het handhaven van een goede traditie.

Gedeputeerde Staten bij monde van de heer Van Riel (VVD) zag in deze discussie geen rol voor Gedeputeerde Staten weggelegd. Een initiatief voor afschaffing moest uit Provinciale Staten komen.

In tweede termijn wees de heer Jager (PvdA) op het ontbreken van het ambtsgebied in Overijssel, Gelderland en Utrecht, ondanks een confessionele meerderheid in Provinciale Staten van deze provincies. Hij sprak zijn teleurstelling uit over het onbegrip en trok zijn voorstel voor het schrappen van het ambtsgebied in. Het Reglement van Orde (inclusief ambtsgebied) werd vervolgens met algemene stemmen aangenomen.

In 1967 werd bij de behandeling van de begroting door de heer Brandsen (PSP) een motie ingediend om het ambtsgebied alsnog uit het Reglement van Orde te schrappen. Naar zijn mening was het ambtsgebied geen gebied namens de Staten als geheel en daarom een persoonlijke zaak.

De andere fracties hadden geen behoefte om het debat van 1962 over te doen. De heer Van den Bergh (VVD) zou bij afwezigheid van ambtsgebied geen voorstel om invoering steunen. Anderzijds ("wij zijn verdraagzaam genoeg") zou zijn fractie afschaffing ook niet steunen zolang verschillende Statenleden grote waarde aan dit gebied hechten.

De heer Brandsen wijzigde daarop zijn motie in die zin, dat het ambtsgebied werd vervangen door enige ogenblikken stilte. Bij de stemming bleek hiervoor een krappe meerderheid (36 tegen 34) en verdween het ambtsgebied definitief uit het Reglement van Orde van Zuid-Holland.

Kees Freeke

UITSLAG VERKIEZINGEN WATERSCHAP RIVIERENLAND

De door SGP en ChristenUnie gesteunde kandidaten zijn beide verkozen. Het betreft in de categorie ingezetene: dhr. P. Aanen te Meerkerk en in de categorie gebouwd: dhr. J.C. Buchner te Sliedrecht. Zij danken al diegenen die hun stem op hen hebben uitgebracht en hopen met Gods hulp hun werk voor het waterschap te gaan uitvoeren.

Bezoek ook eens onze website: www.zuidholland.sgpchristenunie.nl

COLOFON

Uitgave

Dit is een uitgave van de SGP/ChristenUnie-statenfractie en de provinciale verenigingen van de SGP en de ChristenUnie in Zuid-Holland.

Redactie

Wilco de Bel, Andries van Dijk, Rudy Ligtenberg, Wim de Roos

Contactadressen fractie:

Joop Evertse (0184-615291) of Servaas Stoop (0187-605252)

Oplage / Verschijningsfrequentie

Verschijnt 4 keer per jaar in een oplage van 7250 exemplaren

Informatie of reageren

SGP/ChristenUnie Zuid-Holland
Postbus 90602,
2509 LP Den Haag
tel.: 070-4417051
email: w.de.bel@pzh.nl

Foto's: Provincie Zuid-Holland, tenzij anders vermeld

Vormgeving en productie

Drukkerij Holland bv, Alphen aan den Rijn

december 2005